

B1 K10 Obeta celého stvorenia. Tajomstvo vody a vína.

Obeta celého stvorenia. My ľudia nielen rozmýšľame, milujeme, modlíme sa, ale rovnako musíme prijímať potravu, dýchať ako všetky ostatné živé organizmy. Sme časťou prírody, vďaka ktorej jestvujeme. Obklopujúci svet je naším darom. Trochu netypickým darom, pretože vyžaduje aj z našej strany investíciu. **Každý deň je príležitosťou pretvárať svet, v ktorom žijeme.** Čokoľvek sa nachádza na našom stole, ale aj strecha nad hlavou, oblečenie, elektrina, voda vo vodovode, je výsledkom spoločného úsilia prírody a tvorivej práce človeka.

Počas svätej omše stojíme pred Bohom, predkladáme mu v obeti nielen naše srdcia, myšlienky, túžby, teda to, čo je duchovné, ale tiež všetko, čo nás materiálne, fyzicky spája a čo sa ďalej v našich rukách poddáva premene. Keď nastáva moment obetovania, kňaz pozdvihuje chlieb i víno a vyslovuje slová: „*Dobrorečíme ti, Bože, Pane svetov, že sme z tvojej štedrosti prijali tento chlieb. Obetujeme ho tebe ako plod zeme a práce ľudských rúk, aby sa nám stal chlebom života.*“ Potom: „*Dobrorečíme ti, Bože, Pane svetov, že sme z tvojej štedrosti prijali toto víno. Obetujeme ho tebe ako plod viniča a práce ľudských rúk, aby sa nám stalo duchovným nápojom.*“

Teda aj svet prírody sa zúčastňuje na našom ľudskom stretnutí s Bohom. Svet, ktorý nás obklopuje, nevisí niekde bokom ako pracovný odev, ktorý používame len na špinavú prácu horšej kvality, menej šľachetnú. Lebo práve plody zeme a práca ľudských rúk sú premenené na Telo a Krv Ježiša Krista. Chlieb a víno majú podiel v neobyčajných udalostiach – plného zjednotenia človeka s Bohom.

Tajomstvo vody a vína. Nenápadné gesto hlbokého významu. Je ním kvapka vody zmiešaná s vínom v kalichu. Kvapka vody sa stáva vínom, je s ním spojená. *Iné by sa udialo, ak by náhodou do kalicha s vínom padla napríklad mucha. Ak sa jej aj podarí ujsť živej, naďalej zostáva tým, čím bola predtým, teda muchou.* Kvapka vody sa však pripodobňuje novému prostrediu.

Aká je výpoveď tejto príhody, ktorú predstavuje kvapka vody? Odpoveď nájdeme v slovách, ktoré vyslovuje kňaz počas opísanej činnosti: „**Tajomstvo tejto vody a vína, nech nás spojí s božstvom Ježiša Krista, ktorý láskavo prijal našu ľudskú prirodzenosť.**“ Pozrime sa na tieto slová, najskôr o Pánovi Ježišovi. On, keď prijal ľudské telo, tak sa naozaj stal človekom. Nie je pravda, že Boh od večnosti jestvujúci sa len prikryl tým, čo bolo ľudské: telom, temperamentom, charakterom. Inak povedané, bol ako mucha plávajúca vo víne. Veríme, že On, pravý Boh, sa stal skutočným človekom. A to isté sa má vykonať opačným smerom. **Človek má možnosť stať sa Bohom. V kresťanstve nie je na prvom mieste to, aby sme boli ľuďmi lepšími než iní.** Naším povolaním je mať podiel v Božstve Ježiša Krista. On preto prijal naše človečenstvo, aby nás zjednotil so sebou. Pán, Boh nás stvoril, aby nám dal podiel na svojom živote. Aby Jeho láska prenikala cez naše srdcia ako krv matky, ktorá v sebe nosí počaté dieťa. My sme deťmi Boha, deťmi Kráľa, ktoré majú podiel na všetkom, čo mu patrí.

Toto tajomstvo zjednotenia Boha s človekom sa dokonáva počas svätej omše. **Koľkokrát teda prijímame Eucharistiu, zjednocujeme sa s Bohom.** A to je možné len preto, že najskôr sa chcel s nami Boh zjednotiť v osobe Ježiša Krista.